

Starej vetešník

Petr Spálený

1. Šel jsem takhle jednou
Starou známou ulicí
Jen tak vláčně jsem tam bloumal
Že jsem neměl žádněj cíl
Nikde žádná kráska na dohled
Dopad jsem jak trosečník
A pak viděl jsem, že tady
Otevřel si krámeček starej vetešník

2. Viděl jsem ji z dálky
Byla krásná jako hřích
Klidně stála ve výkladu
Kolemjdoucím na očích
A houpala se v bocích
Málem zakopnul jsem vo chodník
Kde asi k týhle skvostný krásce
Přišel starej vetešník

- R: Hej, pane vetešníku
To se mi snad musí zdát
Máte mít budičky
Máte mít žehličky
A telky, který nechtěj hrát
Hej, pane vetešníku
Kdopak vám ji mohl dát
Máte mít hodinky
Falešný prstýnky
Za sto dvacet osum padesát

3. Měla tělo z mahagonu
A hmatník z javoru
Nikdy jsem neviděl
Takhle krásnou kytaru
Hlas, jako když duní zvony
Je to zkrátka majstrštyk
A teď ji šoupnul do výkladní skříně
Starej vetešník

- R: Hej, pane vetešníku...

4. Nechci věřit, že ji prodal
Ten, co ji tak miloval
Jestli se dostal do průšvihů
A nevěděl jak dál
Třeba dlužil na úřadech
Nebo neměl na perník
Na každýho někde číhá
Jeho vlastní vetešník

5. A tak jsem nezaváhal
A dal jsem mu, kolik chtěl
Trochu jsem ji naladil
A domů jsem s ní šel
Jó, tenkrát byla mladá
A já byl začátečník
Po letech dal nás dohromady
Jeden starej vetešník